

have Krav paa efter almindelig borgerlig Straffelov, ved Proces. Dette Forslag her gaar ud paa, at Processer overhovedet ikke er mulige, undtagen efter at de ere gennemgaaede af Arbejdsraadet, jeg haaber at turde sige det arbejdsvenlige Arbejdsraad. Det siger nemlig, at søge de Proces efter almindelig borgerlig Straffelov til Erstatning, have de affaaet sig Ret til at benytte denne Lov; men indgive de Forespørgsel til Arbejdsraadet eller lægge Sagen for dette, ere de forpligtede til at overveje Sagen, og hvis de tro, at Arbejdsriveren kan komme til at betale mere efter Straffeloven end efter denne Lov, saa skulle de anbefale ham at søge Arbejdsriveren, idet de sige: Jaar Du ikke der mere end som saa, saa faar Du Resten hos os. Jeg tror, det er en behageligere Vej at gaa end til almindelige juridiske Raadgivere, om de skulle søge Proces eller ej. Proces bliver det kun efter Anbefaling af Arbejdsraadet, naar det tror at kunne hjælpe Arbejderen til mere end til at spilde hans Benge ved Proces. Ellers er alt afgjort, saaledes at det er inappellabelt: Dagpenge inappellable, naar Forretningsudvalget har talt, Forsørgelsessummen, endelig fastsat, inappellabel, naar Arbejdsraadet har talt. Kun i et Tilfælde staa de under Refkurs til Ministeren: afvise de en Arbejder fra at høre ind under Loven, skal først Ministerens Approbation indhentes til denne Afvisning, inden den er gyldig. Efter min Mening er det mere betryggende og langt behageligere Bestemmelser for Arbejderne i disse givne Tilfælde, end de af Ministeren fastsatte.

Jeg vil endnu sige et: den Forsørgelse, som Ministeren etablerer, er den nu paalidelig, er den at stole paa? Nej, ingenlunde; den kan vel forhøjes, men den kan ogsaa nedsættes eller ganske bortfalde, og den falder bort, naar den vedkommende tager Ophold i et fremmed Land. Men kan det da ikke ofte ske, at naar den tilskadekomne faar sin Søn voksen, siger denne: Nu forsøge vi Dykken et andet Sted; men vi tage dig med? Sker dette, saa skal denne Mand miste sin aarlige Ydelse. Jeg begriber ikke af hvad Grund. Og Enken mister ligeledes sin Ydelse, sin Livrente, naar hun gifter sig paa ny. Det er mig aldeles umuligt at forstaa. Vi have tidligere i mange Aar stridt med det usædelige Begreb f. Eks. under Fæstevæsenet, at Enken mister sin Besiddelse af Fæstegaarden, naar hun gifter sig paa ny, og det blev fremhævet fra enkelte Sider, at den gamle Bestemmelse var kun at befordre usædelige Forhold. Noget lignende søge de, kun i noget mindre Grad, her at oprette. I det Forslag, jeg forsvare, gaa

vi ud fra, at, er Sagen afgjort, saa har den forulykkede eller Enken eller de efterladte deres juridiske Krav bestaarne, de kunne ikke bortfalde, nedsættes eller pantsættes paa nogen Maade; det er deres Ejendom. Vi kunne ikke erstatte saadanne Lidelser, som den vedkommendes efterladte søler ved Ulykkestilfældet; men er det Omfang, i hvilket vi kunne fasthætte Forsørgelse, til Stede, maa vi gøre saadant, at det have de paagældende under alle Forhold, hvorledes det end gaar i Fremtiden.

Jeg skulde nu sige et Par Ord med Henhyn til Arbejdsriverne. Svordant stiller Ministeren Arbejdsriverne? De Herrer maa da ikke glemme, at det er en ny Byrde, en ny Stat, vi ville paalægge vore Medborgere. Ministeren kommer let fra det ved sin første Afdeling, Landbruget, hvor han tager de forskellige Arter med. Der lægger han paa alle Ulykker ved Landbruget, med eller uden Maskiner — det afgør han ved Stat paa Hartkorn. Punktum! Se den Sag er slet ikke Arbejdsriverens, som ogsaa nok som fremhævet i det andet Ting. Der kommer til Tider Ulykker der, men det er Hartkornet, hvilket der paalægges en Stat for at tilfredsstille Lovens Bestemmelser, der angaa alt, hvad der foregaar i Landbruget, med eller uden Maskiner, dog at Landbrug, hvormed der er forbundet industriel Virksomhed, hører for sidstnævnte Virksomhed ind under Lovens Assnit om Industrien. Det lader til, at den ærede Ordfører søler sig meget tiltalt af den nye Hartkornstat, som derved fremkommer, og som ogsaa kan begynde ganske lempeligt, men efter Lovens Regler skal han saa at se, hvilken Hartkornstat han derved faar ud. Naar han tror, at han slipper lettere paa den Maade end efter mit Forslag for sit Hartkorn, er det sandsynligt, at han tager fejl. Det skulle vi nærmere tale om. Det lod til, at hans Kollega det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schack) mente det samme. Det er slet ikke Arbejdsriverne; det er en Stat paa Hartkornet, hvormed man dækker Ulykker i Landbruget o. s. v. Det næste er det, som er nævnt under Regeringens § 2. Tro de Herrer, at det er Arbejdsriverne, de der ramme? Nej, det er en ved Tvang sammenfat Forsikringskreds af Arbejdsriverne, som ikke blot skal sørge for deres samtlige Arbejdere i Forening, men ogsaa for mange Arbejdere, som slet ikke høre ind under deres Arbejde. Og det talder man, at Arbejdsriverne skulle forsikre deres lønede Arbejdere! Tag De den Riste, som vil blive udarbejdet efter § 17 over Arbejdsriverne, saa ville De komme til at erfare,